

Publicerad 2013-02-15 23:49 av mer ord

tomhet

Min tomhet fyller ett helt rum nu

Ett ensamt inre, som skriker för att bli sedd

Jag lamslårs av ångesten som chockar mig,
som ett hårt knytnävsslag i magen känns det.
Jag får ingen luft, därför springer jag i ren panik nu

Rädslan lamslår mig, jag är chanslös
som en rådjursjakt där jägaren har mig
låst i sitt kikarsikte, dömd att träffas.

Jag vill inte känna rädslan
vill inte att alla tankar ska överbemanna mig
så jag flyr in i ingenmansland
Där har jag fått en fristad
Mitt i tomheten som jag fyller mig med
där kan jag vara trygg,
viss om att jag inte blir påhoppad
av mig själv

Jag vet att jag är min största fiende
men jag vågar inte bekämpa mig själv
Tänkt på om jag skulle våga angripa
men rädslan för ett misslyckande är för påtagligt

Lagt agerandet på is, någon annan än mig själv får
dra mig upp ur denna kvicksand
För ännu orkar jag inte kämpa
inte när varje försök drar mig djupare ner

Ensamheten, kvicksanden har blivit mitt hem för nu
Är inte redo att flytta hemifrån, ut på okända stigar
som leder en någonstans man inte visste förrän man kommit fram

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mer ord med Poeter.se id #43816 innehar upphovsrätten